ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו: וגולל ספר תורה וכו': וכל כך למה? כדי שלא להוציא לעז על ספר תורה: ובעשור של חומש הפקודים קורא על פה: אמאי, נגלול וניקרי? אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור מפני כבוד ציבור. וניתי אחרינא וניקרי? רב הונא בר יהודה אמר משום פגמו של ראשון, וריש לקיש אמר משום ברכה שאינה צריכה. ומי חיישינן לפגמא? והאמר ר' יצחק נפחא ראש חודש טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין: אחת בענינו של יום ואחת של ראש חודש (טבת) ואחת של חנוכה? תלתא גברי בתלתא ספרי ליכא פגמא, חד גברא בתרי ספרי איכא פגמא: ומברך עליה שמונה ברכות: ת"ר על התורה כדרך שמברכים בבית הכנסת, על העבודה, ועל ההודאה, ועל מחילת העון כתיקנה, ועל המקדש בפני עצמו, ועל הכהנים בפני עצמן, ועל ישראל בפני עצמן, ועל שאר תפלה. ת"ר ושאר התפלה רנה תחינה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכין להושע, וחותם בשומע תפלה. ואח"כ כל אחד ואחד מביא ספר תורה מביתו וקורא בו כדי להראות חזותו לרבים: הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי: פשיטא? מהו דתימא כדריש לקיש דאמר ריש לקיש אין מעבירין על המצות, ומאי מצוה - ברב עם הדרת מלך, קמ"ל:

מתני' אם בבגדי בוץ קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט ירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי ר' אליעזר. רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ [א](היו קרבין) עם תמיד של בין הערבים. קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להוציא את הכף ואת המחתה, קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות, וקדש ידיו ורגליו ופשט (*וירד וטבל עלה ונסתפג) הביאו לו בגדי עצמו ולבש, ומלוין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש: **גמ'** איבעיא להו היכי קאמר: עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים, או דילמא הכי קאמר: עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה בהדיהו, ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים, ותנו פר העולה לרבי אליעזר דשיירי', אימת עביד ליה ותנו בין לרבי אליעזר בין לרבי עקיבא אימורי חטאת אימת עביד להו? אמר רבא לא משכחת לה מתקנתא אלא או לרבי אליעזר דתנא בדבי שמואל, או לרבי עקיבא כדתוספתא: דתנא דבי שמואל [ב] רבי אליעזר אומר יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל פר העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים. רבי עקיבא דתוספתא מאי היא? דתניא רבי עקיבא אומר פר העולה ושבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין שנאמר מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד ואחר כך עבודת היום ואח"כ

משלי יד · במדבר כח

מסורת הש"ס

[סוטה מח.] [שם ע"ש] [ברכות לג. סוטה מח.] [שם] פסחים סד: לעיל נג. [וש"נ]

מסוף הספר לתחילתו · למפרע: **גלל כך לפה** · למה צריך לומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן: **שלא להוציא לעז על ספר תורה** · כשרואין אותו קורא פרשה שלישית על פה יהו סבורים שספר תורה חסר אותה פרשה: **מפני כיבוד ציבור** · שיהו מלפין ודוממין לכך: **ונייתי אחרינא** · שיהא נגלל לפרשה שלישית: **משום פגמו וכו'** · שלא יאמרו חסר הוא: **ברכה שאינה צריכה** · שיהא צריך לחזור ולברך: **כתיקנה** · כמו שאנו אומרין אותן בתפלה: **תנו רבנן שאר התפלה** · השויה במשנה כך היא רנה תחינה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכים להושע: **להראות חזותו לרבים** · להראות נוי של ספר תורה ותפארת בעליה שטרח להתנאות במצוה שנאמר (שמות טו) זה אלי ואנוהו התנאה לפניו *במצות לולב נאה ספר תורה נאה בקלף נאה בדיו נאה בלבלר אומן ומערב יום הכפורים הביאום שם: **אין מעבירין על המצות** · ומהו דתימא האי נמי אעבורי הוא שמניח זו והולך לראות זו: **ומאי מצוה** · יש בראייתן יש כאן מצוה משום ברוב עם הדרת מלך: **קמ"ל** · דלאו מעבר הוא מאחר שאינו עסוק בה: **מתני' שבעת כבשים** · של מוסף הן בחומש הפקודים (במדבר כט): **ופר העולה** · נמי דמוסף עם תמיד של בין הערבים בטבילה חמישית: **גמ' היכי קאמר** · רבי עקיבא: **והו פר העולה לרבי אליעזר דשיירים** · ולא איירי ביה אימת עביד ליה והוא הדין נמי דאיכא לאקשויי אשעיר אלא ריש מילתא נקט: **אימורי חטאת** · דתנא בהידך פירקין* נתנם במגס עד שיקטירם: **לא משכחת לה** · לסדר עבודת היום מתקנתא במשנתינו אלא משכחת לה מתקנתא לרבי אליעזר דתנא דבי שמואל דאיירי בכולהו או לרבי עקיבא דתוספתא שפירש שם את דבריו יפה, בדרבי עקיבא לא גרסינן יצא ועשה: **עם תמיד של שחר** · בלבישה ראשונה שנאמר במוספי כל הרגלים מלבד עולת הבקר אלמא מוספין עם עולת הבקר נעשית בסמוך להן וילמוד יום הכפורים מהם: **ואח"כ עבודת היום ואחר כך שעיר הנעשה בחוץ** · ואף על פי שהוא מן המוסף לא יכול להקדימו לעבודת היום לפי שנאמר (א) בו ושעיר חטאת (אחד) מלבד חטאת הכפורים, למדנו ששעיר חטאת הפנימי קדמו: ואחר

ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו · אין לפרש מסוף לתחילתו דאם כן אפילו מתחילתו לסופו נמי לא דהייט בכדי שיפסיק התורגמן אלא מסוף הספר לצד תחילתו כלל כלל לא: **ושעיר** הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים · תימה לי מאי מספקא ליה (אם מספקא ליה) אם איתא דשעיר הנעשה בחוץ לחודיה קרב עם תמיד של בין הערבים אם כן לא ליתני במתניתין היו קרבים עם תמיד של בין הערבים בלשון רבים אלא ליתני היה קרב וי"ל משום דשייר אימורי חטאת דילמא אמורי חטאת נמי קרב עם תמיד של בין הערבים ולהכי קתני היו: **דתנא** דבי שמואל · ה"ג רבי אליעזר אומר יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל פר העולה וז' כבשים תמימים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים ויש ספרים שאין בהם אבל פר העולה אלא כתוב בהן יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת ופר העולה וז' כבשים ושעיר וכו' ולא נהירא אותה גרסא דאם כן תנא דבי שמואל נמי לאו מתקנתא היא דאיכא למיבעי עלה כמו אמתניתין: ואחר

עין משפט
נר מצוה

יא א מיי' פי"ב מהל' תפלה הל"ח והל' י"ג סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קמד סעיף א:

יב ב ג (מיי') טוש"ע שם סעיף ג ד ומיי' פ"ג מהל' עבודת יוה"כ הלכה י [רב אלפס פ' הקורא את המגילה עומד דף רעב.]

יג ד מיי' פי"ג מהל' תפלה הלכה כד סמג עשין שם טוש"ע א"ח סי' תרפד סעיף ג:

יד ה ו ז ח מיי' פ"ד מהל' עבודת יוה"כ הלכה ג:

טו ט מיי' שם:

טז י מיי' שם הל' א:

◆

רבינו חננאל

מדלגין ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו כלומר למפרע לא: ואומר יותר ממה שקריתי כאן כתוב כאן ולמה כל זה כדי שלא יאמרו זה הס"ת חסר הוא כו' ואסיקנא לר"ל אינו פותח בס"ת אחר לקרות בו עד שיברך ואע"פ שבירך בס"ת האחר שקרא בו וכי תלתא גברי בתלתא סיפרי לא הוה פגמא לספרים חד גברא בתרי סיפרי פגמא: ירושלמי ומברך עליה ח' ברכות על התורה · בא"י הבוחר בתורה · ועל העבודה בא"י שאותך [לבדך] ביראה נעבוד · על ההודאה בא"י הטוב לך להודות · על מחילת העון · בא"י מוחל עונות עמו ישראל · על המקדש בא"י הבוחר במקדש *) · בא"י שומע תפלה: הרואה כ"ג כשהוא קורא כו' · ש"מ דמצוה היא לישב בכנסת בשעה שקורין בס"ת שנאמר ברוב עם הדרת מלך: יצא ועשה את אילו ואת איל העם כו' · איבעיא להו ר' עקיבא היכי קאמר שבעת כבשים תמימים עם תמיד השחר היו קריבין ופר העולה כו' ושחיטת פרו והקטרת והזאת דם הפר לפני הכפרת ושחיטת השעיר והזיית דמו בפנים והזיית מדם הפר לפני הפרכת · והזיית מדם השעיר לפני הפרכת · עירוב דם הפר בדם השעיר והזייה בקרנות מזבח הזהב והזייה על טהרו · וידוי על שעיר המשתלח · ושילוח השעיר · והוצאת הכף והמחתה · והוצאת פר ושעיר לשריפה · וקריאה בתורה · והקרבת אילו ואיל העם · וחלבי פרו · וחלבי השעיר הנעשה בפנים · ופר העולה ושבעת כבשים תמימים ושעיר של חטאת ותמיד של בין הערבים · ואמר רבא לא תמצא בסדר הזה אחרי עבודת היום שדברי הכל שוין בה · אלא אי ר' אליעזר דבי שמואל דתנן דבי שמואל ר' אליעזר אומר יצא [ועשה] אילו ואיל העם ואימורי חטאת. ופר העולה ושבעת כבשים תמימים ושעיר הנעשה בחוץ (ותמיד) [עם] של בין הערבים. אי ר' עקיבא דתוספתא · דתני בתוספתא ר' עקיבא אומר תמיד של שחר ועמו עולת המוסף והן פר ושבעת כבשים שמעינו

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואח"כ עבודת כו' לפי שנאמר שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים:

◆

הגהות הגר"א

[א] מתני' המעשה בחוץ (היו קרבין) תא"מ (ותוס' ד"ה שעיר וכת"י): [ב] גמרא דתנא דבי שמואל רבי אליעזר אומר יצא ועשה כו'. ר"ב אבל ר' אליעזר דמתני' ס"ל כמ"ש בתוספתא ר' אליעזר אומר פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של שחר והגמרא לא הביאו משום דחסר שם אימורי חטאת אבל ודאי לכ"ע עם אילו ואיל העם האימורין קרבי' וכו'

א"י זו דברי ר"א ור' עקיבא אבל תכ"א כולן היו קרבין עם תמיד של בין הערבים קרי לדתני שמואל בלשון חכמים:

גליון הש"ס גמרא מפני כבוד צבור · (שבת דף קלג ומגילה [כ"ג ע"א] כד ע"ב וגיטין דף ס ע"א וסוטה דף לט ע"ב:

*) חסר כאן ובירושלמי הכי איתא על ישראל הבוחר בישראל על הכהנים הבוחר בכהנים על שאר תפלה ותחנה וכו' בא"י שומע תפלה:

תוספות ישנים

[illegible] אומרים שאין עולם אלא אחד ותיקנו לומר מן העולם ועד העולם לומר שני עולמות יש והכי אמר פ' הרואה (דף נד.) שתיקנו לומר מן העולם ועד העולם מפני המינין והיינו גדול שגדול בעולם הזה ובעולם הבא: **בכל ארעא דישראל** · לאו דוקא בכל ארעא דישראל אלא כמו שיוכלו לחפש בשלשה ימים מכל צד: **ירמיה** אמר גוים מרקדין כו' · גבי ירמיה גרס דיאל גרס ולא אמר נורא וגבי דניאל גרס ולא אמר גבור וכן אות במקרא כדפי' רש"י וגירסת הספרים איפכא שיבוש: **שאילמלא** מוראו היאך אומה אחת יכולה כו' · משמע דאילמלא מוראו קאי אירמיה שלא רצה לומר נורא אדרבה משם יש ללמוד נוראותיו ומיהו אומר רבי דבירושלמי דמגילה משמע דאילמלא מוראו קאי אדניאל ואילמלא גבורתו קאי אירמיה דלאמר התם ירמיה אמר אין נורא אלא בבית המקדש שנאמר נורא אלהים ממקדשיך ולא אמר נורא ולמה אמר גבור לו נאה להקראות גבור שרואה חורבן ביתו ושותק דניאל אמר האל הגדול והנורא אמר בניך מסורין בקולרין היכן היא גבורתו למה אמר נורא לזה נאה להקראות נורא בנוראות שעשה לנו בכבשן האש משמע מהתם שירמיה [illegible]

[illegible]

נושא
הסבר להנהגת הכהן גדול בקריאת התורה - חלק מתוך הכתב וחלק על פה

מבנה
הצעות כדי שיקרא הכל מתוך הכתב

נושא
למה שקוראים מ' [illegible] על פה

נושא
ח' ברכות

נושא
המשך עבודת הכ"ג ביוה"כ אחרי קריאת הפרשה

* מח' לא נזכר בזמן הקרבת קרבנות שונים

נושא
מח' תנאים על זמן הקרבת המוספין

מבנה
שאלות בירור בזמן הקרבת הקרבנות (המוסף) שנזכרו במשנה

מבנה
מקורות שבהן מובא שיטות ר"א ור"ע

* דאם היה [illegible] היה מותר לעבור אחר זה